

Yhteisön oikeuden soveltamisen valvonta

Euroopan parlamentin päätöslauselma 21. lokakuuta 2008 yhteisön oikeuden soveltamisen valvonnasta – komission 24. vuosikertomus (2008/2046(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 17. heinäkuuta 2007 päivätyn komission 24. vuosikertomuksen yhteisön oikeuden soveltamisen valvonnasta (2006) (KOM(2007)0398),
- ottaa huomioon komission valmisteluasiakirjat SEC(2007)0975 ja SEC(2007)0976,
- ottaa huomioon 5. syyskuuta 2007 annetun komission tiedonannon "Tulosten Eurooppa – yhteisön lainsäädännön soveltaminen" (KOM(2007)0502),
- ottaa huomioon miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta ammatillisissa sosiaaliturvajärjestelmissä 24. heinäkuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/378/ETY¹,
- ottaa huomioon UNICE:n, CEEP:n ja EAY:n tekemästä vanhempainlomaa koskevasta puitesopimuksesta 3. kesäkuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/34/EY²,
- ottaa huomioon miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta ammatillisissa sosiaaliturvajärjestelmissä annetun direktiivin 86/378/ETY muuttamisesta 20. joulukuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/97/EY³,
- ottaa huomioon rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta 29. kesäkuuta 2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/43/EY⁴,
- ottaa huomioon yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27. marraskuuta 2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/78/EY⁵,
- ottaa huomioon miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa annetun neuvoston direktiivin 76/207/ETY muuttamisesta 23. syyskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/73/EY⁶,
- ottaa huomioon Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella 29. huhtikuuta 2004 annetun

---

¹ EYVL L 225, 12.8.1986, s. 40.

² EYVL L 145, 19.6.1996, s. 4.

³ EYVL L 46, 17.2.1997, s. 20.

⁴ EYVL L 180, 19.7.2000, s. 22.

⁵ EYVL L 303, 2.12.2000, s. 16.

⁶ EYVL L 269, 5.10.2002, s. 15.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38/EY¹,

- ottaa huomioon 21. helmikuuta 2008 antamansa päätöslauselman komission 23. vuosikertomuksesta yhteisön oikeuden soveltamisen valvonnasta (2005)²,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan ja 112 artiklan 2 kohdan,
  - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A6-0363/2008),
- A. katsoo, että EU:n politiikan tehokkuus määräytyy suuresti sen perusteella, miten sitä toteutetaan kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla; katsoo, että yhteisön oikeuden soveltamista jäsenvaltioissa on valvottava tiukasti sen varmistamiseksi, että sillä on toivotut myönteiset vaikutukset kansalaisten päivittäiseen elämään,
- B. katsoo, että yhteisön oikeuden soveltamisen valvontaan ei kuulu ainoastaan sen arvioiminen, miten se saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä määrällisesti, vaan myös näiden toimenpiteiden ja jäsenvaltioiden yhteisön oikeuden soveltamisessa noudattamien käytäntöjen laadun arviointi,
- C. ottaa huomioon, että komission käynnistämien rikkomismenettelyjen kokonaismäärä nousi aiempina vuosina tasaisesti yltäen 2 653 todettuun rikkomiseen vuonna 2005, mutta laski hieman vuonna 2006, jolloin tapauksia oli 2 518; katsoo, ettei kymmenen uuden jäsenvaltion liittyminen unioniin näytä vaikuttaneen rekisteröityjen rikkomisten määrään,
- D. ottaa huomioon, että 25 jäsenvaltion unionissa yhteisön säännösten saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä koskevien ilmoitusten laiminlyönnin vuoksi vuonna 2006 käynnistettyjen menettelyjen määrä laski 16 prosenttia vuoteen 2005 verrattuna (1 079 tapauksesta 904 tapaukseen), mikä johtui sellaisten direktiivien määrän vähenemisestä, joiden määräaika oli kyseisenä vuotena, (123 vuonna 2005 ja 108 vuonna 2006), sekä jäsenvaltioiden joutuisammasta ilmoittamisesta,
- E. ottaa huomioon, että komission tilastoista vuodelta 2006 näkyy, että useiden jäsenvaltioiden tuomioistuimet ovat haluttomia käyttämään EY:n perustamissopimuksen 234 artiklassa määrättyä ennakkoratkaisumenettelyä; katsoo, että tämä voi johtua siitä, ettei yhteisön oikeutta edelleenkään ymmärretä oikein,
- F. katsoo, että periaatteen, joka koskee yhdenvertaisuutta lain edessä, pitäisi merkitä sitä, että unionin kansalaiset ovat samalla tavoin yhdenvertaisia sekä Euroopan unionin lainsäädännön että sitä voimaansaattavan kansallisen lainsäädännön edessä; toteaa, että olisi toivottavaa, että yhteisön säädöksen täytäntöönpanolle asetetun määräajan päättymisen yhteydessä jäsenvaltiot sen lisäksi, että ne ilmoittavat selkeän viitteen siirtymäsäännöksissä, julkaisevat virallisessa lehdessä kansalliset säännökset, joilla kyseinen säädös pannaan täytäntöön, sekä tiedot siitä, mitkä kansalliset viranomaiset ovat vastuussa täytäntöönpanosta,
- G. katsoo, etteivät kansalaisten kantelut ole pelkästään vertauskuvallisia kansojen

---

¹ EUVL L 158, 30.4.2004, s. 77.

² Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0060.

Eurooppaa rakennettaessa, vaan muodostavat mitattavissa olevat ja tehokkaat keinot yhteisön oikeuden soveltamisen valvonnassa,

- H. katsoo, että Euroopan parlamentille esitetyt vetoamukset ovat arvokas keino jäsenvaltioissa tehtyjen yhteisön säännösten rikkomisten havaitsemiseksi, ja ottaa huomioon, että vetoamusten määrä on viime vuosina kasvanut merkittävästi ja että vuonna 2006 jätettiin noin 1 000 vetoamusta,
- I. ottaa huomioon, että vetoamuksissa useimmin esitetyt asiat koskevat tutkintojen ja ammattipätevyyden tunnustamista, verotusta, oikeutta vapaaseen liikkuvuuteen jäsenvaltioiden alueella ja syrjintää,
- J. ottaa huomioon, että Euroopan oikeusasiamiehelle vuonna 2006 jätettyjen kantelujen määrä, 3 830 tapausta, pysyi vakaana; ottaa huomioon, että 75 prosenttia oikeusasiamiehelle osoitetuista kanteluista ei kuulunut hänen toimialaansa, sillä kyseessä olivat jäsenvaltioiden kansallisten tai alueviranomaisien vastuulle kuuluvat asiat ja että, samoin kuin aiempina vuosina, oikeusasiamiehen käynnistämistä tutkimuksista 70 prosenttia koski komissiota,
- K. katsoo, että syrjimättömyyden periaate on Euroopan yhdentymisen kulmakiviä ja liittyy suoraan sisämarkkinoiden toimintaan ja erityisesti henkilöiden, palvelujen, tavaroiden ja pääomien vapaaseen liikkuvuuteen ja että se takaa yhtäläiset oikeudet ja mahdollisuudet kaikille unionin kansalaisille,
- L. katsoo, että unionin kansalaisuus, sellaisena kuin siitä on määrätty Maastrichtin sopimuksessa, takaa kansalaisille oikeuden liikkua vapaasti jäsenvaltioiden alueella ja useita muita poliittisia oikeuksia ja että EU:n toimielimet ovat näiden oikeuksien takaajia,
- M. ottaa huomioon, että oikeudesta vapaaseen liikkuvuuteen jäsenvaltioiden alueella annetun direktiivin 2004/38/EY täytäntöönpanon määräajaksi oli asetettu 30. huhtikuuta 2006,
- N. toteaa, että opiskelijoilla on edelleen ongelmia vapaan liikkuvuuden suhteen tai ongelmia päästä opiskelemaan korkeakouluihin Euroopan unionin muissa jäsenvaltioissa, esimerkiksi hallinnollisia ongelmia tai ongelmia kiintiöjärjestelmien kanssa (järjestelmiä, jotka syrjivät ulkomaalaisia opiskelijoita, jotka haluavat kirjoittautua yliopistoon); ottaa huomioon, että EU voi puuttua asiaan ainoastaan tapauksissa, joissa syrjintä perustuu kansallisuuteen,
- O. ottaa huomioon, että EY:n perustamissopimuksen 39 artiklassa todetaan, että työntekijöiden vapaa liikkuvuus edellyttää, että kaikki muista jäsenvaltioista peräisin olevia työntekijöitä koskeva syrjintä esimerkiksi työsopimusten tekemisessä sekä palkkauksessa että muissa työehdoissa poistetaan; toteaa, että yhteisön johdettu oikeus sisältää joukon säännöksiä, joilla pyritään torjumaan tehokkaasti tällaista syrjintää,
- P. katsoo, että yhteisön säännösten, muun muassa ympäristön suojelua koskevan säännösten, toteuttamisasteella jäsenvaltioissa on suora yhteys jäsenvaltioiden kykyyn hankkia käytettävissä olevaa rahoitusta investointi-, infrastruktuuri- ja nykyaikaistamishankkeille,

Vuosikertomus 2006 ja 21. helmikuuta 2008 annetun parlamentin päätöslauselman johdosta toteutetut toimet

1. panee tyytyväisenä merkille edellä mainitun 5. syyskuuta 2007 annetun komission tiedonannon ja komission pyrkimykset nykyisten työmenetelmien parantamiseen käynnissä olevien menettelyjen käsittelyn ja hallinnon ensisijalle asettamista ja niiden vauhdittamista silmällä pitäen; huomauttaa kuitenkin, että komissio ei ole vieläkään vastannut edellä mainittuun 21. helmikuuta 2008 annettuun parlamentin päätöslauselmaan tai ryhtynyt jatkotoimiin sen johdosta; mainitussa päätöslauselmassa parlamentti kehottaa komissiota toimittamaan täsmällisiä tietoja yhteisön oikeuden täytäntöönpanon eri näkökohdista, erityisesti viitaten edellä mainitun uuden työmenetelmän kehittämiseen;
2. on erittäin huolestunut siitä, että uusi työmenetelmä, jonka mukaan komission vastaanottamat valitukset on toimitettava asianomaiselle jäsenvaltiolle (joka on alun perin vastuussa siitä, että yhteisön oikeutta ei ole pantu täytäntöön asianmukaisesti), voi johtaa siihen, että komissio ei kanna institutionaalista vastuutaan huolehtia perussopimusten valvojana perustamissopimuksen 211 artiklan mukaisesti siitä, että yhteisön oikeutta noudatetaan; toteaa, että komissio on usein ainoa jäljellä oleva elin, jonka puoleen kansalaiset voivat kääntyä ilmoittaakseen yhteisön oikeuden epäasianmukaisesta täytäntöönpanosta; kehottaa komissiota toimittamaan parlamentille marraskuuhun 2008 mennessä ensimmäisen kertomuksen 15. huhtikuuta 2008 käynnistetyn pilottihankkeen, johon osallistuu 15 jäsenvaltiota, yhteydessä ensimmäisten 6 kuukauden aikana noudatetuista menettelytavoista ja saavutetuista tuloksista;
3. korostaa, että EY:n perustamissopimuksen 211 artiklan nojalla toimielimistä juuri komissio huolehtii siitä, että perustamissopimuksen määräyksiä sekä toimielinten sen nojalla antamia säännöksiä ja määräyksiä noudatetaan, ja että komissio voi 226 artiklan nojalla ryhtyä toimiin sellaista jäsenvaltiota vastaan, joka on jättänyt täyttämättä sille perustamissopimuksen mukaan kuuluvan velvoitteen;
4. kehottaa komissiota soveltamaan välittömästi periaatetta, jonka mukaan kaikki kirjeenvaihto, joka voi paljastaa yhteisön oikeuden rikkomisen, on kirjattava valituksena, ellei se koske kantelijan asemasta yhteisön oikeuden rikkomista koskevissa asioissa 20. maaliskuuta 2002 annetun komission tiedonannon (KOM(2002)0141) liitteen 3 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksellisia tilanteita; kehottaa komissiota ilmoittamaan Euroopan parlamentille, millä tavoin tätä periaatetta noudatetaan, kun uutta menettelyä ryhdytään soveltamaan; kehottaa komissiota ilmoittamaan parlamentille ja kuulemaan sitä kaikista valitusten kirjaamatta jättämisen perusteena olevia poikkeuskriteerejä koskevista muutoksista;
5. panee merkille, että rikkomisesta johtuvan menettelyn merkittävimmät ongelmat ovat sen kesto (keskimäärin 20,5 kuukautta laskettuna tapauksen kirjaamishetkestä kirjeen lähettämiseen yhteisöjen tuomioistuimelle EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan mukaisesti) ja 228 artiklan rajallinen soveltaminen; kehottaa komissiota tekemään kaikkensa lyhentääkseen suhteellisen pitkää viivettä valitusten tai vetoomusten käsittelyssä ja etsimään käytännölliset ratkaisut esitettyihin ongelmiin päättämällä tapauksen vastaanottamisen yhteydessä, ovatko vaihtoehtoiset menettelyt kuten

SOLVIT, jota ei vieläkään tuoda tarpeeksi esiin, asianmukaisempia;

6. panee merkille sellaisten rikkomistapausten huomattavan lisääntymisen, joissa jatkuvasti on jätetty noudattamatta yhteisöjen tuomioistuimen tuomioita ja joita tarkasteltiin vuoden 2006 osalta, ja tähdentää niitä kahta tapausta, joissa jäsenvaltioille määrättiin sakkoja; kehottaa komissiota soveltamaan tinkimättömämmin EY:n perustamissopimuksen 228 artiklaa varmistaakseen Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomioiden asianmukaisen täytäntöönpanon;
7. pyytää komissiota, ottaen huomioon sen jatkuvan ongelman, etteivät jäsenvaltiot noudata direktiivien saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä asetettuja määräaikoja, laatimaan luettelon direktiiveistä, joiden voimaansaattamisaste on alhaisin, sekä selvityksen tämän asiointilan mahdollisista syistä;
8. panee tyytyväisenä merkille komission tiettyjen pääosastojen toteuttamat aloitteet ja erityisesti ympäristöasioiden pääosaston ponnistelut parantaa oman alansa direktiiveissä säädettyä yhteisön oikeuden noudattamisen valvontaa, mutta ilmaisee tyytymättömyytensä komission vastaukseen, mitä tulee yhteisön oikeuden mukaisuutta koskevien tutkimusten luottamuksellisuuteen; kehottaa uudelleen komissiota julkaisemaan internetsivustollaan useiden pääosastojen pyynnöstä toteutetut tutkimukset kansallisella tasolla toteutettujen toimien yhteisön oikeuden mukaisuuden arvioinnista;
9. kiinnittää huomiota yhteisöjen tuomioistuimen ja useimpien jäsenvaltioiden tuomioistuinten, jotka ovat haluttomia soveltamaan yhteisön oikeuden ensisijaisuuden periaatetta, heikkoon yhteistyöasteeseen; kiinnittää lisäksi huomiota ennakkoratkaisumenettelyn erittäin tärkeään asemaan yhteisön oikeuden asianmukaisessa soveltamisessa;
10. tukee tässä yhteydessä komission pyrkimyksiä määrittää alat, joilla kansallisten tuomarien, oikeudenkäytön ammattilaisten ja kansallisten hallintoelinten virkamiesten olisi hyvä saada yhteisön oikeuteen liittyvää lisäkoulutusta;

Toimielinten välinen yhteistyö

11. uskoo, että sopimukset yhteisön oikeuden soveltamisen valvomisesta ja tiivis yhteistyö komission, neuvoston, Euroopan oikeusasiamiehen ja Euroopan parlamentin asianomaisten valiokuntien välillä ovat ratkaisevassa asemassa varmistettaessa tehokkaat toimet kaikissa tapauksissa, joissa vetoituksen esittäjä on perustellusti valittanut yhteisön säännösten rikkomisesta;
12. korostaa, että vaikka harvoissa vetoimuksissa (neljässä vuonna 2006) tuodaan esiin yhteisön säännösten todellisia rikkomisia, ne ovat kuitenkin korvaamaton tietolähde unionin kansalaisten perusvaatimuksista ja niitä olisi käytettävä lainsäädännöllisten toimenpiteiden osoittimena komissiolle;
13. korostaa tarvetta antaa kansalaisille paremmin tietoja, jotta kantelijat kyettäisiin ohjaamaan sen elimen puoleen, joka parhaiten soveltuu käsittelemään heidän asiaansa kansallisella tai yhteisön tasolla; katsoo, että EU:n toimielimiin olisi juurrutettava hyvät hallintotavat ja palvelualltius sen varmistamiseksi, kansalaisia kohdellaan asianmukaisesti ja että he voivat täysin käyttää oikeuksiaan;

14. ehdottaa, että komissio harkitsee jatkossakin mahdollisuutta käyttää jäsenvaltioissa olevia edustustoja täytäntöönpanon havainnointiin ja valvontaan paikan päällä;
15. korostaa, että on harkittava aiemmin tarkasteltua ajatusta siitä, että kansalaisten valituksia ja yhteisön oikeuden täytäntöönpanon valvontaan liittyviä ongelmia varten perustettaisiin yhteinen palvelupiste, sillä tällä hetkellä kansalaisilla on lukuisia vaihtoehtoja (muun muassa vetoamukset, valitukset, oikeusasiamies ja SOLVIT) ja eräänlainen keskitetty ohjausjärjestelmä antaisi tarkempia ja nopeampia tuloksia;
16. panee tyytyväisenä merkille, että komissio täydentää yhteisön oikeuden soveltamisen valvonnasta antamiaan vuosikertomuksia liitteillä, joissa laajennetaan kyseisissä kertomuksissa annettuja tietoja ja esitetään tärkeitä tilastoja;
17. tunnustaa, että parlamentin pysyvillä valiokunnilla olisi oltava aktiivisempi rooli yhteisön oikeuden täytäntöönpanon valvonnassa; on vakuuttunut, että valiokuntien olisi saatava riittävää hallinnollista tukea, jotta ne voisivat hoitaa tätä tehtäväänsä tehokkaasti; kehottaa Euroopan parlamentin uudistamista käsittelevää työryhmää, budjettivaliokuntaa ja muita asianomaisia parlamentin elimiä arvioimaan mahdollisuutta perustaa erityinen työryhmä kunkin valiokunnan sihteeristöön huolehtimaan yhteisön oikeuden täytäntöönpanon jatkuvasta ja tehokkaasta valvonnasta;

Euroopan parlamentin ja jäsenvaltioiden parlamenttien välinen yhteistyö

18. kehottaa tiivistämään yhteistyötä Euroopan parlamentin ja jäsenvaltioiden parlamenttien välillä, jotta yhteisön oikeuden soveltamista kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla voidaan valvoa paremmin ja tehokkaammin; katsoo, että jäsenvaltioiden parlamenteilla on suuri merkitys yhteisön oikeuden soveltamisen valvonnassa, missä yhteydessä ne osaltaan tehostavat Euroopan unionin demokraattista legitimiyyttä ja tuovat sen lähemmäksi kansaa;
19. muistuttaa, että Amsterdamin sopimuksen liitteenä olevan kansallisia parlamenteja koskevan pöytäkirjan mukaisesti kansallisten parlamenttien ja yhteisöasioita käsittelevien elinten konferenssin (Cosac) olisi erityisesti osallistuttava vapauten, turvallisuuteen ja oikeudenmukaisuuteen perustuvaa aluetta koskevaan politiikkaan; katsoo, että niiden olisi osallistuttava sekä yhteisön lainsäädäntöä koskevaan päätöksentekomenettelyvaiheeseen että kyseisen lainsäädännön täytäntöönpanovaiheeseen, jotta EU:n lainsäätäjät ja kansalliset lainsäätäjät voivat hyväksyä tarpeellisia muutoksia niillä aloilla, joilla toimivalta on ja pysyy jaettuna; kehottaa näin ollen toimivaltaisista valiokuntia, niin kansallisella kuin EU:n tasolla, aloittamaan pysyvä kutakin tiettyä säädöstä koskeva yhteistyö ja jakamaan tässä yhteydessä kaikki tarvittavat tiedot, jotka voivat olla hyödyllisiä avoimen ja tehokkaan lainsäädäntömenettelyn kannalta sekä EU:n tasolla että kansallisella tasolla; kannattaa EU:n lainsäätäjien välisten erityiskokousten järjestämistä, kuten kansallisten parlamenttien edustajien kanssa 6. huhtikuuta 2008 pidettyä kokousta terrorismin torjuntaa koskevan puitepäätöksen tarkastelemiseksi; toteaa, että kyseisessä kokouksessa voitiin arvioida sekä voimassaolevan yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanoon liittyviä ongelmia että neuvoston tarkastelemien tarkistusehdotusten tarkoituksenmukaisuutta;

20. huomauttaa, että Lissabonin sopimuksen järjestelyillä toissijaisuusperiaatteen noudattamisen valvomiseksi annettaisiin jäsenvaltioiden parlamenteille merkittävästi vahvempi asema yhteisön lainsäädäntötyössä;

Syrjinnän torjunta Euroopan unionissa

21. korostaa, että kansalaisuuden käsite laajentaa merkittävästi syrjimättömyyden periaatteen soveltamisalaa;
22. panee merkille EU:n kansalaisuuden käsitteeseen perustuvien ja oikeutta vapaaseen liikkuvuuteen koskevien yhteisöjen tuomioistuimen tuomioiden määrän viimeaikaisen kasvun ja sen, että näiden mukaan jäsenvaltiot eivät voi kohdella omia kansalaisiaan, jotka ovat käyttäneet oikeuttaan liikkua ja asua toisessa jäsenvaltiossa, epäedullisemmin kuin niitä, jotka eivät ole tätä oikeutta käyttäneet;
23. kehottaa jäsenvaltioita kunnioittamaan EU:n kansalaisuudesta johtuvia oikeuksia, mukaan lukien äänioikeus ja oikeus asettua ehdokkaaksi Euroopan parlamentin vaaleissa, mikä on erittäin tärkeää vuoden 2009 vaaleja silmällä pitäen;
24. panee merkille, että parlamentti on saanut vetoomuksia, joissa valitetaan tietyissä jäsenvaltioissa tapahtuneista direktiivin 2004/38/EY rikkomisista; huomauttaa, että kyseinen direktiivi on erittäin tärkeä varmistettaessa EU:n kansalaisten oikeus vapaaseen liikkuvuuteen jäsenvaltioiden alueella; korostaa, että komission on määrä antaa vuoden 2008 jälkipuoliskolla kertomus tämän direktiivin toteuttamisesta;
25. kehottaa komissiota valvomaan tarkoin direktiivien 2000/43/EY ja 2000/78/EY saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sitä, onko jäsenvaltioiden tätä varten antama lainsäädäntö kyseisten direktiivien säännösten mukaista, ja painostamaan edelleen rikkomismenettelyn ja jäsenvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn avulla jäsenvaltioita täyttämään velvoitteensa saattaa direktiivit mahdollisimman nopeasti täysimääräisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä; katsoo, että parlamentin toimivaltaisen valiokunnan olisi osallistuttava näihin direktiiveihin perustuvien jäsenvaltioiden velvoitteiden käynnissä olevaan valvontaan;
26. panee tyytyväisenä merkille, että komissio hyväksyi 2. heinäkuuta 2008 vuoden 2008 toimintastrategiassa ilmoitetun ehdotuksen laaja-alaiseksi direktiiviksi, jolla pannaan täytäntöön yhtäläisen kohtelun periaate muilla aloilla kuin työllisyydessä ja taataan yhtäläinen mahdollisuus saada tavaroita, palveluja, asunto, koulutusta, sosiaalista suojelua ja sosiaalietuja (KOM(2008)0426), katsoo, että tämä on tärkeää lisäys nykyiseen syrjinnänvastaiseen pakettiin;
27. kehottaa komissiota teettämään tarkan tutkimuksen tapauksista, joissa jäsenvaltiot soveltavat muuhun kuin kansalaisuuteen perustuvia rajoituksia muista valtioista peräisin olevien opiskelijoiden opetukseen pääsulle sen varmistamiseksi, että opiskelijat voivat liikkua vapaasti ja että heitä kohdellaan tasapuolisesti kyseisten jäsenvaltioiden korkeakoulujärjestelmissä;
28. kehottaa erityisesti vuosien 2007–2013 monivuotisen rahoituskehityksen perusteella rakennerahastojen kannalta tukikelpoisimpia jäsenvaltioita saattamaan nopeasti ja asianmukaisesti kansallisen lainsäädäntönsä EU-normien mukaiseksi, erityisesti

ympäristönsuojeluasioissa, ja perustamaan kansalaisten silmissä avoimet kilpailumenettelyt, jotta käytävissä olevaa rakennerahoitusta käytetään tehokkaasti ja voimistetaan sosiaalista ja taloudellista kehitystä alueellisella tasolla;

◦
◦ ◦

29. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, yhteisöjen tuomioistuimelle, Euroopan oikeusasiamiehelle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.